

(CD-xx) ૧ - ‘કુબુદ્ધિ’ પાપ બાંધે છે

‘કુબુદ્ધિ’ પાપ બાંધે છે, જે ફફડાવે છે કોઈને પણ,
બીજાંને ‘ભય’ પમાડે છે, હીંસક - ભાવો ને દ્વેષીત મન.

અઢારે અંગ વાંકો ઊંટ, જગતને વાંકું જૂએ છે,
બીજાંની ખોડ જોનારાં, શીલ્લકનું પુણ્ય ખૂએ છે.

વધારે પડતી સખ્તાઈ, અબળને ઊપજાવે કપટ,
જો સાચું બોલે માર પડે, તો ઢાંકે સામો કરીને કપટ.

જો ભાભો ભારમાં રે’તો ન કરશે લાડી કંઈ હરકત,
જો વઢતાં, મન થયાં ઊંચાં, સમજશે અહીં નથી બરકત.

વધારે બાજી બગડે છે, હઠા - કદ, જક્કી અહંકારે,
દુર્બુદ્ધિ ને મતિ - વીપરીત, પછાડે જગત વ્હેવારે.

કરે કેફલ જે પંડીતાઈ, બુદ્ધિનું દોઢ - ડહાપણ છે,
ચઢાવે આફરો મન ને, પૂજાવાનું પ્રદર્શન છે.

બીજાની મશ્કરી કરતાં, ‘વચન બળ’ જાય છે તૂટી,
અ - જાગૃત વાણી નીકળતાં, ઘણાંનાં જાય દીલ - તૂટી.

જે બુદ્ધિ ટાળે છે મતભેદ, ખરા સદબુદ્ધિ શાળી જાણ,
ન કરશે ક્યાં યે અથડામણ, છતાં વ્યવહારે સજ્જન માન.

બીજાંને હોય મદદકારી સુબુદ્ધિ - સંગ - હીતકારી,
બુદ્ધિમંદો ને ઊપકારે, લ્યે દેવો તેને સંભાળી.

કરી પોતામાં ફેરફારી, અને જાતે જશે સુધરી,
જે દા’ડે જાત કલ્યાણી, ગતિ ચારે ય જાશે ટળી.

જગત છે આપણો ફોટો, કરો બંધ આપણાં પડઘાં,
પ્રતિબીંબોને જાણી જો, અરિસો આપણો આત્મા. - કુબુદ્ધિ..

